

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Ad pauperes, vt in Deum curas suas proiciant: consolatoria Exhortatio, ex
Psalmo LIIII. x

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

Angelorum frequentiam, & Ecclesiam primitiuorum,
qui conscripti sunt in caelis, & iudicem omnium Deum,
& spiritus iustorum perfectorum.

Ad Pauperes, vt in Deum curas suas proiciant:
consolatoria Exhortatio.

Ex Psalmo LIII.

CAPVT.

REgius ille Propheta Dauid, vt equiore animo si-
mus, Deoq; fidamus, ita nos consolans exhortatur:
lacta super Dominum curam tuam: & ipse te enutriet. x.
Quem locum Apostolus Petrus eleganter enarrat di- 1 Pet. 5.
cens: Omnem sollicitudinē vestram proicietes in eum:
quoniam ipsi cura est de vobis. Habet autem hac senten-
tia egregiam Doctrinam & Consolationem. Monstrat
quò confugiendum sit in periculis & anxietate: & iubet
curas nostras & angores conijcere in Deum. Consolatio
verò est: IPSE TE ENUTRIET. quo significatur, Deū
nos pro sua benignitate, pio fauore complecti, alere, gu-
bernarē ac defendere velle. In Psalmis hac Consolatio
subinde repetitur.

Psalmo xxxii. Ecce oculi Domini super metuentes
eum, & in eis qui sperant super misericordia eius. Ut
eruat à morte animas eorum, & alat eos in fame.

Psalmo xxxiii. Iste pauper clamauit, & Dominus
exaudiuit eum: & de omnibus tribulationibus eius sal-
uauit eum. Timete Dominum omnes sancti eius: quoniā
non est inopia timentibus eum. Diuites eguerunt & esu-
rierunt: inquirentes autem Dominum non minuentur
omni bono.

Psalmo xxxvi. Non vidi iustum derelictum: nec
sēmen eius querens panem.

Et filius Dei dulcissimè instillat hanc Consolatio-
nem.

Math. 6.

nem dicens: *Querite primum regnum Dei, & iustitiam eius: & haec omnia adijcientur vobis.*

Has equidem Sententias, hoc est, praeclarissimas S. Scripturae Consolationes & Promissiones diligenter memoria tenere debemus: eisq; in omnibus angustiis vti. Sed potera verborum superioris versiculi consideranda sunt. Non dicit, *Curam tuam defer ad Dominum*; ubi mora & cunctatio intercedere solet: sed singulari emphasi ait, *Iacta in Dominum*: quae vox celeritatem & impetum concitatioem significat. Vult ergo, ne cura & sollicitudines discutiemus & consiciamus: sed statim id quod nos premit, magno animi impetu in Dominum iactemus: qui & vult & potest ferre auxilium. Funda, & iactus iste, ardens Precatio est, quae miseras nostras perfert ad Dominum: ab eoq; petit & expectat auxilium. Brachium quo funda torquetur & impellitur, Fides est: quae intuetur in Promissionem, prorsus non dubitat Deum velle operari ad ipsum confugientibus: atque ideo committit illi gubernationem, & eventus bonos ab eo expectat. Exemplum extat pulcherrimum in virgine matre Iesu Maria: quae cum in nuptiis cognatorum in medio conuiuii vinum deficeret, curam suam iactat in Dominum, dicens: *Vinum non habent.* Et si autem durius auferret responsum à Christo, non tamen frangitur animo, sed iactare pergit, & ait ministris: *Quodcumque dixerit vobis, facite.* Ecce autem paulo post, iubet eos haurire aquam, et implere hydrias: et facit ex aqua vinum optimum, quo exhilarantur conuiuae. Itaque hoc Christi miraculum tanquam sigillum est, quo Deus suam Promissionem obsignat: seq; obligat subuenturum inopia piorum coniugum. Certè si nos Deo pleno corde confidimus, profecto pro sua clementia & bonitate nequaquam nos deseret: id quod aliis itidem exemplis comprobauit. *Quis Iacobum*

Ioan. 2.

Genes. 32.

patriar-

patriarcham, cum baculo iniixus Iordanem transfret, ac in Mesopotamiam pergeret, enutritus? Quis Iosephum eius filium venditum, & in Aegyptum abductum, tam mirabiliter in terra aliena conseruauit? Quis Tobiam in terra captiuitatis sustentauit? Dei utiq; Benignitas: Qui filios Israël, totos etiam quadraginta annos in deserto panit: & panem celi eis dedit. Vestimenta quibus operiebantur, nequaquam vetustate defecerunt. Et cum aqua penuria laborarent: petram durissimam eam exhibere iussit.

Genes. 39.

Exod. 6.

Deut. 8.

Exod. 17.

Num. 20.

Coruis quoque praecepit, ut Eliam pasceret, cum ille humana subsidia non haberet: ac postea vidua, qua se filiumq; suum defraudans, partem propheta porrexerat, hydria farinae non defecit: nec lechyus olei fuit immixtus. Idem Propheta, cum Iezabelem fugeret, & fame sitiq; fatigatus mori optaret, somno experrectus, reperit ad caput subcineritium panem & vas aquae: & reficillatus est.

3 Reg. 17.

3 Reg. 19.

Abdia propheta uxor vidua, cum à creditoribus ueniret, ideoq; clamaret ad Eliseum, nihil omnino habens in domo, praeter parum olei: iussa est petere mutuum ab omnibus vicinis, uasa uacua non pauca: qua omnia Dei benedictione, ab illis olei reliquiis impleta sunt: adeo, ut uendito oleo faceret satis creditori, & haberet insuper unde ipsa cum filiis uiueret. Iacta igitur super Dominum curam tuam, & ipsa te enutriet: non dabit in aeternum fluctuationem in isto.

4 Reg. 4.

De Dei in derelictas Viduas Pupillosque cura,
Testimonia S. Scripturae.

Moses. Dominus, inquit, Deus uester, ipse est Deus
deorum, Dominus dominantium, facit iudicium pupillo &
viduae: amat peregrinum, & dat ei victum atque vestitum.

CAP. XI.

Deut. 10.

H David